

REGULA IV.

*Primam, eamque maximam, curam peregrinatus
in erudiendo firmandue sanctiore
Religione animo ponat.*

EXPOSITIO.

Quantum anima praefstat corpori, quantumue peregrinis in coelo beatitudo instabilem fluxamque huius uitae felicitatem superat, tantum quoque sanctioris firmiorisque religionis cura rerum ceterarum studio anteferri debet. Idcirco peregrinaturus, inita profectionis ratione, nihil prius nihilque potius habeat, quam ut ea, quam profitetur, religione animum suum penitus instruat, quaeque ex eius praescripto credenda sunt, ac facienda, probe perdiscat. Certae se adstringat normae, qua omnia dogmata, omnisque diuini cultus rationem metiri possit. Qualis quidem norma cum inter Christianos sola debeat esse Scriptura sacra, Canonicis, ut uocantur, libris comprehensa, hanc duntaxat fidei suae fundamentum statuat peregrinaturus. Hanc unice amplectatur sequaturque, huius auctoritati cuncta submittat, huic credendi uiuendique praecepta omnia conformet. Habeat honorem debitum uetusioris Ecclesiae Patribus, suo loco relinquat pia Christianorum instituta, nec damnandas omnino dicat probiorum doctorum sententias, sed omnibus his antiquiora longe potioraque ducat plana

C 2

Co-

---

rum praesidio careant, et scopum sibi certum non proponant, queritur IO. CASELIVS in epist. ad Steinbergerum, allestante BOECLERO c. supra l. p. 16. Peregrinans cunctas expendere debet circumstantias, suasque explorare vires, nec illas peregrinationes, quibus se putat imparem, affectare. Haec enim infirmitas culpa annumeratur, temeritatisque est, onus, cui ferendo par esse nequeas, suscipere, stultitiae, uelle sufficere, inquit BERNEGGERVS in cit. discurs. §. XXV. p. 16.